11 IUNIE

SLUJBA SOBORULUI SF.ARHANGHEL GAVRIIL DE LA ATHOS

HIAKON LIMONARION
ATENA,1930

«ΤΌ ΘΑΥΜΑ ἘΝ ΤΩ͂ ἌΔΕΙΝ»
ΤΌ ἌΞΙΟΝ ἘϚΙΝ

11 ΙΟΥΝΙΩ
Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ γεγονότος θαύματος παρὰ τοῦ ᾿Αρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν, τῷ ὄντι πλησίον τῶν Καρεῶν

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, **ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια**

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν φιλέορτοι, τῶν Μοναστῶν ἅπας σύλλογος, δεῦτε ᾄσμασι μέλψωμεν, οἷς ἡμᾶς ᾿Αρχάγγελος, ἐδίδαξε μέλπειν, τῇ ἁγνῇ Παρθένῳ, δεῦτε συμψάλωμεν θερμῶς, αὐτῆς τὰ θεῖα μεγαλουργήματα, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀειμακάριστον, ἐν Ναῷ αὐτῆς σήμερον, τῷ πανσέπτῳ γηθόμενοι.

Ὕμνον ὃν ᾿Αρχάγγελος, ὁ Γαβριὴλ ὡς προοίμιον, τῆς Κοσμᾶ μολπῆς ᾔσατο, κροτοῦντες θεόφρονες, σήμερον εὐήχως, ὑμνήσωμεν πόθῳ καὶ εὐλαβείᾳ προσεχῶς, αὐτῆς τὸ μέγα τοῦτο θαυμάσιον, ὃ σήμερον ἐτέλεσεν, ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ ᾄδοντος· Μοναχῷ ὑπηκόῳ γάρ, ὕμνον ξένον ἐμύησε.

Νῦν σὲ μακαρίζομεν, ἀειμακάριστε Δέσποινα, καὶ πιστῶς προσκυνοῦμέν σου, Εἰκόνα τὴν πάντιμον, Φύλακα τοῦ Ὄρους, πρὸς ἣν μορφῇ ξένῃ, ὁ Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἄφνω ἐπέστη καὶ ἐμελῴδησε, τό, Ἄξιόν ἐστιν ὑμνεῖν, καὶ μακαρίζειν σε Ἄχραντε, μεθ' οὗ πάντες ὑμνοῦμέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ Κτίσαντος.

Ὄντως ἐμεγάλυνεν, ὁ σὸς Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα· ἰδοὺ γὰρ τὸν ὕμνον σου, οἰκουμένη πᾶσα, ψάλλει χαρμοσύνως, ὡς ὄντως ἄξιόν ἐστιν, τὸ μακαρίζειν σε Παναμώμητε, τὴν μόνην μητροπάρθενον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, Γαβριὴλ ὁ ᾿Αρχάγγελος, μελῳδῶν ὡς ἐδίδαξε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος α'.**

Εὐφράνθητε σήμερον, πληθὺς τοῦ Ὄρους Μοναστῶν καὶ μιγάδων, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμενοι, εὐχαριστήρια τῇ Παρθένῳ προσᾴδοντες. ᾿Ιδοὺ γὰρ τῇ προμηθείᾳ αὐτῆς, δι' ᾿Αγγέλου παρουσίας, τὸν ᾿Αγγελικὸν ἡμᾶς ὕμνον ἐμυσταγώγησεν· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν καὶ γεραίρειν αὐτήν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ Σεραφὶμ ἁγιωτέραν ἀσυγκρίτως ὑπάρχουσαν, καὶ σῴζουσαν ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ ᾿Απόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ ᾿Εφραθᾶ.

Ἄξιον ἀληθῶς, ὑπάρχει Θεοτόκε, ἀεὶ σὲ μακαρίζειν, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, σῴζουσαν τοὺς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...

Εἰκὼν πανευκλεής, ἔφορε τοῦ Πρωτάτου, Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Λόγου, σκέποις ἡμᾶς φρουροῦσα, ἀπὸ παντοίων θλίψεων.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν...

Ἄγγελος Γαβριήλ, ἐξ οὐρανοῦ φοιτήσας, πρὸ τῆς σεπτῆς εἰκόνος, ὕμνον τὸν τῶν ᾿Αγγέλων, ῾Αγνὴ σοὶ ἐμελῴδησε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ὅμοιον.**

Ἐλπὶς χριστιανῶν, Παρθένε Παναγία, χάριτι σῆς Εἰκόνος, ἀπὸ παντοίας βλάβης, σοὺς δούλους διαφύλαττε.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον. ΠαναγίαΤριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Καὶ τὸ ᾿Απολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε,

Πατέρων ἀθροίσθητε, πᾶσα τοῦ Ἄθω πληθύς, πιστῶς ἑορτάζοντες, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, νῦν παρὰ τοῦ ᾿Αγγέλου, παραδόξως ὑμνεῖται διὸ ὡς Θεοτόκον ἀεί, ταύτην δοξάζομεν.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

῾Ο Προοιμιακὸς καὶ (εἰ βούλει πανηγυρίσαι) τὰ ᾿Ανοιξαντάρια. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα **ἱστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.**

Ἦχος α'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ Θεὸς ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ηὐδόκησε, τὸν ὕμνον σου νῦν ῾Αγνή, προοιμιάσασθαι. Διόπερ τὸν Γαβριήλ, πρὸς Μοναχὸν ἐν ὁμοίῳ τῷ σχήματι, ἀπέστειλεν ὕμνους σούς, τοῦ

ἐκδιδάξαι, ὃς πρὶν ἀνεβόα σοι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἁγνή! τοῦ Ὑψίστου Μήτηρ, ἀνεδείχθης Δέσποινα· καὶ ἤδη ἐξ οὐρανοῦ, τῇ προμη θείᾳ σου, ἐστάλη ξένῃ μορφῇ, ὕμνον τὸν σὸν τοῦ διδάξαι Πανάμωμε, Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, τελειωτέρως, ὃς πρὶν ἀνεβόα σοι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζομεν πρόνοιαν, Θεομῆτορ Κόρη ἡμᾶς γὰρ ἐδίδαξας, προοίμια θαυμαστά, ὡς ἀληθῶς ὕμνου σοῦ, τοῦ θείου νῦν Γαβριήλ, τῇ παρουσίᾳ τῇ ξένῃ Πανάμωμε· προσπίπτοντες οὖν πιστῶς, σοὶ ἐκβοῶμεν, σὺν τούτῳ κραυγάζοντες· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! Γαβριὴλ ὁ λαμπρός, μοναχοῦ ἐν σχήματι, ὡράθη τῷ Μοναχῷ κέλλῃ ἐμμείναντι, ἀρξάμενος θαυμαστῶς, προοιμιάζειν σὸν ὕμνον Πανάμωμε· ἐχάραξε δὲ εὐθύς, ἐπὶ πλακὸς τῇ χειρὶ τὰ ᾀδόμενα, ἅμα δ' ἀφανὴς ἐκ τούτου, γεγονὼς εἰς ἔκπληξιν, τὸν μονάζοντα ἦγε, τοῦ δοξάζειν σε Πανύμνητε,

Προσόμοια ἕτερα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἐπέστη ἐν σχήματι, Μοναχοῦ ὁ Ἀρχάγγελος, ξενοτρόπως Ἄχραντε τῷ μονάζοντι, πανευπρεπῶς τῇ

Εἰκόνι σου, ᾠδὴν τὴν οὐράνιον, ἐμελῴδησε λαμπρῶς, καὶ ἐβόα σοι ἄξιον, ἐστὶ Πάναγνε, μακαρίζειν ἀεὶ καὶ μεγαλύνειν, τοῦ Θεοῦ σε τὴν Μητέρα, καὶ Ἀειπάρθενον Δέσποιναν.

Ὡς ἑώρακεν Ἄχραντε, τῇ πλακὶ ἐγχαράξαντα, τὴν καινήν σου αἴνεσιν καὶ ξενήκουστον, ὁ Μοναστὴς ὁ ὑπήκοος, τὸν ἐπισκεινάμενον, ἀωρεὶ καὶ μὴ εἰδώς, ἀληθῶς τὸ τελούμενον, ὅλος ἔκθαμβος, τὴν σὴν δόξαν ἀνύμνει ἐκβοῶν σοι, Χαῖρε Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, χαῖρε Παρθένε Πανύμνητε.

Ἑορτήν σοι χαρμόσυνον, συγκροτοῦσα ἡ Ποίμνη σου, μυστικῶς ὑμνοῦμέν σου τὰ θαυμάσια, καὶ ἱερὸν προεξάρχοντα, Παρθένε κτησάμενοι, Γαβριὴλ τὸν εὐκλεῆ, σὺν αὐτῷ ἐκβοῶμέν σοι, Χαῖρε Ἄχραντε· σὲ γὰρ ἄξιον ὄντως ἐστὶ μέλπειν, τὴν Μητέρα τοῦ Ὑινίστου, ἡμῶν δὲ ἄγρυπνον ἔφορον.

Ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα σου, καὶ ταμεῖον ἄσυλον τῆς σῆς χάριτος, καὶ νοητὸν ἱλαστήριον, καὶ στήλην ἐχέγγυον, τῆς πολλῆς σου πρὸς ἡμᾶς, συμπαθείας κατέχοντες, ἐν ᾗ πρότερον, Γαβριὴλ τὴν μολπήν σου ᾖσε Κόρη, ἐξ αὐτῆς τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὰς χορηγίας λαμβάνομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος δ'.**

Ἔπρεπε τῷ Ὄρει, τῷδε τοῦ Ἄθωνος, σὲ προστάτιν αὐχοῦντι Θεομῆτορ, ὕμνους τοὺς σοὺς Κόρη Πανύμνητε, τὸν Ἀρχάγγελον πρώτιστα, τούτους ἐν αὐτῷ ἐξυμνήσασθαι, κἀντεῦθεν εἰς τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης διαδραμεῖν, πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων

θεομητορικῶν. Διὸ βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ὑπερένδοξε, τὸν σὸν Υἱὸν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, **τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΚΗ', 10)

Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδού, κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολὰς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἐὰν πορευθῇς. Καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα, ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν, Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς

φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἢ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ΜΓ', 27)

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεινέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος, κάθηται ἐπ' αὐτῆς, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν οδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Θ', 1)

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑινηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· Ὃς ἐστὶν ἄφρων ἐκκλινάτω πρός με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν·

Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον ἀδελφοί. Σκιρτάτω ὁ Ἄθως, χορευέτω ἡ Ἐκκλησία. Συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἁγία Θεοτόκος, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει, τῶν ξένων ὕμνων αὐτῆς, Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἡμᾶς ἐκδιδάξαντος, ξενοτρόπως τοῦ θείου ὕμνου αὐτῆς τὰ προοίμια. Οὕτω γὰρ φανεὶς τῷ Μοναχῷ ἐν ὁμοίῳ τῷ σχήματι, τὴν Θεοτόκον ἐμεγάλυνεν, ὡς τὸν ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, μετὰ σώματος βαστάσασαν. Ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός,

Πάλαι μὲν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, ἀνυμνῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετὰ

πλήθους οὐρανίου στρατιᾶς ἐκραύγαζε. Νῦν δὲ πάλιν, ἐν τῷ Ἄθωνι ὁ αὐτός, ἀνυμνῶν τὴν Χριστὸν γεννήσασαν, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, ὡς Μοναχὸς Μοναχῷ συνιστάμενος ἔψαλλε, Ταύτην καὶ ἡμεῖς μακαρίζοντες, σὺν αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὃς ὑπὸ σοῦ δυσωπούμενος, φωτίσῃ καὶ σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου Οὐσίας δοχεῖον γεγενημένη, Μονυδρίῳ τῷ αὐτῆς, σήμερον ὑπὸ Ἀγγέλου μεγαλύνεται ᾠδαῖς, καὶ δι' αὐτῆς πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἡ πανάμωμος Νύμφη, καὶ μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, ἡ Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, σήμερον ξενήκουστον ᾠδήν, δι' Ἀγγέλου εἰς ἡμᾶς παραδίδωσιν· ἣν ἀσωμάτων Δυνάμεις, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς μακαρίζομεν, ὡς Θεοτόκον ἀληθῶς, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Πάσης ὑπερέκεινα τιμῆς καὶ δόξης, μετὰ Θεὸν ἡ Θεοτόκος γνωρίζεται· ὑπ' Ἀγγέλων γὰρ ἀπαύστως ὡς Βασιλίς, ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς, οἱ ἐπὶ γῆς διδαχθέντες, ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, μελῳδικῶς τὸν ὕμνον, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν αὐτῇ· Ἄξιόν

ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, καὶ μεγαλύνειν σε ἀεὶ Παναμώμητε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, Μῆτερ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. α'.**

Ἄσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ᾄσατε· σήμερον γὰρ ὁ Ἀρχάγγελος, ᾠδὴν καινήν, τῆς Παναχράντου Παρθένου, εἰς Μοναχὸν μονωθέντα, ξένῃ μορφῇ ἐμελῴδησεν· ἣν καὶ γεραίρειν ἀδιαλείπτως, ἐποφείλομεν πάντες, προστάτιν ἡμῶν ὑπάρχουσαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς,

Χαίρων ὁ Γαβριὴλ ὁ λαμπρός, ὁ εὐλογίᾳ θεϊκῇ Παντευλόγητε, τοῖς θείοις σου μυστηρίοις, καθυπουργῶν ἐσαεί, οἷα μυστηπόλος ἐνθεώτατος, αὐτὸς καὶ νῦν Πάναγνε, ξενοτρόπως ἐφέστηκεν, καὶ ξένον ὕμνον, θεογράφως ἐμύησε, τοὺς οἰκέτας σου, ἱερῶς ἀναμέλπειν σοι, ἄξιόν ἐστιν ᾄδων σοι, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε, τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα, τὴν ἀληθῶς Παναμώμητον, τὴν κόσμῳ αἰτοῦσαν, ἱλασμὸν καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...

Ἧκεν ἐξ οὐρανοῦ καταπτάς, καινοφανῶς τῷ Μονυδρίῳ σου Ἄχραντε, ὁ ἄρχων ὁ φωτοφόρος, τῶν νοερῶν Οὐσιῶν, ὁ τὸ χαῖρε πάλαι ἐκβοήσας σοι, καὶ θεῖον προοίμιον, θαυμαστῶς ἐμελῴδησεν, ᾠδῆς τῆς

θείας, ἣν Κοσμᾶς πρίν σοι ἔμελινε, καὶ εἰς ἔκπληξιν, τὸν Μονάζοντα ἤγαγεν, ὅτε ταῦτα ἐχάραξε, δακτύλῳ Θεόνυμφε, ἐπὶ πλακὸς παρα δόξως, καὶ ἀφανὴς ἄφνω γέγονε. Καὶ νῦν Θεοτόκε, χαρμοσύνως ἀνυμνοῦμεν, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν...

Χαίρει ἡ κληρουχία ἡ σή, τὸ εὐαγές σου τοῦτο Ὄρος Πανάμωμε, προφρόνως τὴν μνείαν ἄγον, τοῦ τελεσθέντος ποτέ, εἰς δόξαν σὴν Κόρη σεπτοῦ θαύματος, τὸ θεῖον δὲ δώρημα, σῆς εὐνοίας κατέχον σου, Θεογεννῆτορ, τὴν Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, ᾗ ὁ Ἄγγελος, τὸν σὸν ὕμνον ἀνέμελψεν, Ἄξιόν ἐστι ψάλλει σοι, ἀεὶ μακαρίζειν σε, τὴν Παναμώμητον ὄντως, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ πᾶσιν αἰτοῦσαν, εὐφροσύνην καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος δ'.**

Ὕμνον ὃν οὐκ ἔγνω, ἤκουσε νῦν ὁ Μονάζων· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ ὕμνου σου Κόρη προοίμια. Ὅθεν εἰκότως, θαυμάζων ὁ Μοναχός, ἠρώτα ταῦτα παραδοῦναι καὶ ἐν γραφῇ. Διὸ ἐν πλακὶ τῇ χειρὶ χαράξας, καὶ ἐξ αὐτοῦ γεγονὼς ἀφανής, εἰς θάμβος αὐτὸν ἐξήγειρε, καὶ ἀνυμνεῖν σε ἀεί, τὴν Θεοτόκον παρεσκεύασεν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. **Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἀθροίσθητε, πᾶσα τοῦ Ἄθω πληθύς, πιστῶς ἑορτάζοντες, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, νῦν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, παραδόξως ὑμνεῖται· διὸ ὡς Θεοτόκον ἀεί, ταύτην δοξάζομεν.

Δόξα. **Ἦχος πλ. α'.** Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καταπτὰς οὐρανόθεν ἐν ξένῳ σχήματι, Γαβριὴλ Θεοτόκε ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἐμελῴδησεν ἡμῖν τὸν θεῖον ὕμνον σου, Ἄξιον λέγων σοι ἐστίν, μακαρίζειν σε ἀεί, τὴν μόνην Θεὸν τεκοῦσαν· οὗ ταῖς πρεσβείαις Παρθένε, τόνδε τὸν κλῆρόν σου διάσωζε.

Καὶ νῦν. **Ἦχος α'.** Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῇ σεπτῇ σου Εἰκόνι Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, καταπτὰς ἐν σχήματι ξένῳ τὴν ᾠδήν σοι ἀνέμελψεν· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν μόνην μακαρίζειν σε Ἁγνήν, ὡς Μητέρα τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, καὶ σῴζουσαν τοὺς κράζοντας· Δόξα τοῖς θαυμασίοις σου Ἁγνή, δόξα τοῖς μεγαλείοις σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προνοίᾳ Ἄχραντε.

Εἰ δέ ἐστιν Ἀγρυπνία, εἰς τὸ Καὶ νῦν. τό, Θεοτόκε Παρθένε. Εἶτα, ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ α' μέρους, τοῦ λόγου τῆς Παναγίας. Εἰ δὲ ἀγρυπνία οὐκ ἔστιν, ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Τὸ «Θεὸς Κύριος» καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐψάλησαν εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν· Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ ἅπασα πληθύς, τῶν τοῦ Ἄθω πατέρων, ἠθροίσθη νῦν φαιδρῶς, τοῦ ὑμνῆσαί σου Κόρη, τὴν ἔνδοξον πανήγυριν, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ γὰρ σήμερον, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, τὰ προοίμια, ὕμνου τοῦ σοῦ παρα δόξως, ἡμῖν διετράνωσε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ὅμοιον.**

Ὁ θεῖος Γαβριήλ, ἐν μορφῇ Μονοτρόπου, ἐφέστηκε ποτέ, τῷ Μονάζοντι Κόρη, καὶ τοῦτον ἀνεδίδαξε, τὴν ἁγίαν σου αἴνεσιν, ἥν σοι ᾄδουσα, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, μακαρίζει σε, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ κόσμου προστάτιδα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, πρὶν ἀπεστάλη σοι Ἁγνή, εὐαγγελίσασθαι τὴν σήν, ἄσπορον Σύλληψιν φρικτήν, αὐτὸς καὶ ἤδη ἐν σχήματι προσεφάνη, Μονάζοντος σαφῶς, διδάξαι ὕμνον τὸν σόν, καὶ τοῦτον θαυμαστῶς, πλακὶ ἐχάραξε· καὶ διὰ τοῦτο ἅπαντες τοῦ Ἄθω, οἱ Μονασταὶ καὶ μιγάδες, βοῶμεν· Χαῖρε, ἣν ἀνυμνοῦσι, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ὅμοιον.**

Δεῦτε ᾄσωμεν φαιδρῶς, τῇ Θεοτόκῳ Μαριάμ, τὴν οὐράνιον ᾠδήν, ἣν Γαβριὴλ ὁ εὐκλεής, ἐμυσταγώγησεν ἡμᾶς παραδόξως Ἄξιόν ἐστιν, ὡς ἀληθῶς σὲ ὑμνεῖν, τὴν μόνην καθαράν, οἷα Μητέρα Θεοῦ, ἀναβοῶντες ταύτῃ καὶ λέγοντες· Παρθενομῆτορ Πανάμωμε, ἀλλὰ μὴ παύσῃ, Ἁγνὴ διέπειν, τὸν ἀπόλεκτον κλῆρόν σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον· Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Ἄθω νῦν ἅπασα, πληθὺς ἀγάλλεται, πανηγυρίζουσα, λαμπρὰν πανήγυριν, τὴν Θεοτόκον ἀληθῶς, μαθοῦσά σε μακαρίζειν, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ Ἁγνὴν Παναμώμητον, ἄχραντον Μητέρα τε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πέλουσαν· διὸ σὺν Γαβριήλ σοι βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ὅμοιον.**

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ δεικνὺς ἡμῖν, ἐβόα νῦν μελῳδῶν σοι, ὕμνου σου προοίμια, θαυμαστὰ πανεξαίρετα, ταῦτα καὶ ἐχάραξε, τῇ πλακὶ παραδόξως τε, εὐθὺς δὲ ἀφανὴς ἐγεγόνει· ὅθεν ὑμᾶς ἄμφω τιμῶμεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε..

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριάμ...

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Παναχράντου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Εὐηγγελίσατο ὁ Γαβριήλ, τῇ Κεχαριτωμένῃ πρότερον χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη, καὶ Ἀπειρόγαμε, Νῦν δὲ ὁραθείς, ἐν ξένῃ τῇ μορφῇ, Μονάζοντι ᾠδάς, ἐφθέγξατο καινάς. Τότε εὐαγγέλια ἔφη σοι Ἁγνή, νῦν ἐξύμνησέ σε θαυμαστῶς, ὡς Παναμώμητον, καὶ τέξασαν Κόρη τὸν Κύριον.

Κανὼν

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. **(Δίς).**

Ὁ Ἄθως ὃς κέκληται, Ἅγιον Ὄρος Πανάχραντε, Ἁγνὴ ὡς προείρηκας, νῦν ἑορτάζει φαιδρῶς, σὲ τὴν ἅγιον, τῷ ὄντι ὄρος οὖσαν, καὶ θείαν πανήγυριν, ἄγει σοι σήμερον.

Τοῖς θείοις ἀείποτε, ὁ Γαβριὴλ μυστηρίοις τε, τοῖς σοῖς κατ' ἐξαίρετον, ὑπηρετεῖ θαυμαστῶς, ὦ Πανάχραντε διὸ καὶ νῦν Παρθένε, σοῦ ὕμνου γηθόμενος, ᾄδει προοίμια.

Ἀεὶ Παναμώμητε, οὐ διαλείπεις τοῖς δούλοις σου, τελεῖν πανεξαίσια θαύματα Μῆτερ Ἁγνὴ καὶ ἐν ἅπασι καιροῖς εὐεργεσίας, προχέειν Πανάχραντε, ὡς εὐεργέτις ἡμῶν.

Πῶς εἴπω τὸ μέγιστον, ἐκτελεσθέν σοι θαυμάσιον, πλησίον Ἀρχάγγελε, Σκήτης τῆς τῶν Καρεῶν, ὡς ἐδίδαξας, ἡμᾶς σῇ παρουσίᾳ, ᾠδὴν τὴν ἐπάξιον, τῇ Θεομήτορι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου **(Ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς)**.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **(Δίς)**.

Ἐπέστη καιρὸς τοῦ ἀθροισθῆναι, Πατέρας τοὺς ἅπαντας Ναῷ, τῷ τοῦ Πρωτάτου πάννυχον, ἐπιτελέσαι αἴνεσιν, τότε τοὺς θείους ὕμνους σου, ᾄδει Ἁγνὴ ὁ Ἀρχάγ γελος.

Συνῆλθε τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ Γέρων, τινὸς ὑπηκόου Μοναχοῦ, καὶ τούτῳ μόνῳ μείναντι, ὁ Γαβριὴλ Ἀρχάγγελος, ὤφθη ὁμοίῳ σχήματι, προοιμιάζων τὸν ὕμνον σου.

Προσθήκην ἐποίει σου τῷ ὕμνῳ, καὶ οἷον προοίμιον Ἁγνή, τοῦ οὗπερ προεξύμνησε, Κοσμᾶς ὁ θεῖος μύστης σου, λέγων ὡς οὕτως εἴθισται, αὐτοῖς προλέγειν τοῦ ὕμνου σου.

Ὢ τῶν θαυμασίων σου τῶν ξένων: Ἀρχάγγελε θεῖε Γαβριήλ, πῶς Μοναχοῦ ἐν σχήματι, τοὺς ὕμνους ἐμελῴδησας, τῆς Θεοτόκου σήμερον, καὶ ὡς ἐχρῆν ἐμεγάλυνας.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη Μοναχός, τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ ᾠδῇ, ξένως ᾄδοντος αὐτήν, πρὸ τοῦ σοῦ ὕμνου ὦ Ἁγνή, φανέντος τούτῳ ἐν σχήματι παρομοίῳ· ἐπεὶ δὲ Μοναχός, γραφῆναι ᾔτει αὐτήν, εἰς πλάκα τῇ χειρί, ξένως ἐχάραξε, καὶ ἀφανὴς ἐγένετο· ἐντεῦθεν, διεκηρύχθη τοῖς ἅπασιν, ὁ ὕμνος οὗτος, τοῦ Θεοτόκον, σὲ δοξάζειν Πανάμωμε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος γ'.** Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος Δέσποινα, νῦν παραδόξως ὑμνεῖται, παρ᾽ Ἀγγέλου ᾄδοντος, αὐτῇ τὸ ἔνθεον ᾆσμα· Ἄξιον, ἐστὶ γεραίρειν καὶ μακαρίζειν, πάντοτε, τὴν τοῦ Θεοῦ σε ἁγνὴν Μητέρα. Διὰ τοῦτο Θεοτόκε, πόθῳ τελοῦμεν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. **(Δίς)**.

Ἄξιον προέλεγεν ὡς ἀληθῶς, ἐστὶ μακαρίζειν σε Πάναγνε, τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀεὶ μακαριστήν, καὶ ὄντως Παναμώμητον, καὶ Θεοῦ Μητέρα πανάχραντον.

Τὴν προοιμιάζουσαν ταύτην ᾠδήν, θείου Γαβριὴλ ξένως ᾄδοντος, ἐξεθαμβεῖτο, ὁ ἀκούων Μοναχός, ἐπεὶ δὲ ἐπυνθάνετο, οὕτως ᾄδειν ἔφη εἰώθαμεν.

Λέγειν καὶ προέτρεπεν οὕτως αὐτόν, ταῦτα Γαβριὴλ τὰ προοίμια, εἶθ' οὕτως ᾄδειν, ὕμνον θεῖον τοῦ Κοσμᾶ, καὶ πάντας ἐκδιδάξασθαι, ταῦτα θεῖος ἔφη Ἀρχάγγελος.

Ἐπείπερ ᾐτήσατο ὁ Μοναχός, θεῖε Γαβριὴλ οὕσπερ ἤκουσεν, ὕμνους γραφῆναι, σὺ ἐχάραξας εὐθύς, ἐπὶ πλακὸς Ἀρχάγγελε· δόξα τῇ ἀρρήτῳ δυνάμει σου.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα. **(Δίς)**.

Ἐξέστη ὁ ἄνθρωπος, τοῖς ξένοις θαυμασίοις τε, ὅτε ξένως εἶδε χαραχθῆναι, πλάκα καὶ αἴφνης τὸν προσκαλοῦντα αὐτῷ ἅμα γεγονότα ἀφανῆ, Γαβριὴλ τὸν ἔνδοξον, καὶ σεπτὸν Ἀρχιστράτηγον.

Ὁ Γέρων ὡς ἔωθεν, κέλλῃ αὐτοῦ ὑπέστρεψεν, καὶ ταῦτα ὡς ἤκουσε τὰ ξένα, πλάκα τε εἶδε κεχαραγμένην χειρί, ἄραντες εὐθὺς σὺν μαθητῇ, ταύτην προσεκόμισαν, τοῖς τοῦ Ὄρους ἐξάρχουσι.

Διέκπυστα γέγονε, καὶ πᾶσι διαβόητα, ταῦτα τὰ θαυμάσια Παρθένε, πλάκα ἐπείπερ, τῇ Βασιλίδι εὐθύς, Πόλεων ἀπέστειλαν φαιδρῶς, οἱ τοῦ Ὄρους πρόκριτοι, τοῦ δοξάζειν σε ἅπαντας.

Συνέδραμον ἅπαντες, εἰς πενιχρὸν Μονύδριον, ᾧ τὸ ξένον θαῦμα ἐγεγόνει, καὶ σὴν Εἰκόνα ἐφ ἧς ἐψάλθη ᾠδή, Ἁγνὴ προσκυνοῦντες εὐλαβῶς, παμψηφεὶ συνέθεντο, τῷ Πρωτάτῳ φυλάττεσθαι.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ στ'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεοφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες. **(Δίς)**.

Ἀ**Α**ρρήτῳ πάντες συνέρρευσαν, χαρᾷ καὶ εὐφροσύνῃ κομίσασθαι, σεπτὴν εἰκόνα σου, οἱ Ἱερεῖς καὶ Μονάζοντες, καὶ πᾶσα ἡ τοῦ Ὄρους πληθὺς Πανάχραντε.

Τὴν θείαν ταύτην εἰκόνα σου, σὺν πάσῃ εὐλαβείᾳ κατέχοντες, Πατέρες ἅπαντες, ὕμνοις κροτοῦντες καὶ ᾄσμασιν, εἰσήγαγον τῷ θείῳ Ναῷ σου Πάναγνε.

Παρθένε στάσιν παννύχιον, ἐτέλεσαν σὲ πόθῳ γεραίροντες, καὶ τὸν Ἀρχάγγελον, ὕμνον τὸν σὸν ἀπαγγείλαντα, καὶ νῦν ἡμεῖς ὡσαύτως ἄμφω γεραίρομεν.

Πατέρες θεῖοι ἐν ᾄσμασι, μετὰ μυσταγωγίαν ἐπάραντες, θείαν εἰκόνα σου, ἔνδον Ναοῦ εἰς τά ἄδυτα, σὺν πλείστῃ εὐλαβείᾳ ἀφωσιώσαντο.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἅπας ὁ Ἄθως, ὅτι ὕμνους δέδεκται, ὑπὸ Ἀγγέλου θαυμαστῶς, σοῦ τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος· ἣν πᾶσα κτίσις γεραίρει δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραινέσθω ἡ πληθύς Πατέρων τῶν τοῦ Ἄθω· ἰδοὺ γὰρ τῆς Παρθένου, ὁ Γαβριὴλ νῦν ᾄδει, ὕμνου προοίμια τοῦ πρίν, ὅνπερ θαυμασίως ἐμελῴδησεν αὐτῇ Κοσμᾶς ὁ θεῖος ὑμνῳδός, ὃς Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς ἔλεγε, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ τούτῳ ἐπέταπεν, οὕτω προοιμιάζειν τοὺς πάντας τοὺς ὕμνους σου. Καὶ ταῦτα χαράξας τῇ χειρὶ ἐπὶ πλακός, γέγονεν αἴφνης ἀφανής· ὁ δὲ Μοναχὸς ἐκπληττόμενος ἀνύμνει ὡς ἐδιδάχθη ἁγνὴν Θεομήτορα· ἣν πᾶσα κτίσις γεραίρει δοξάζουσα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχοι. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ χαῖρε τῇ Κόρῃ,
Ἄδεις δὲ καὶ νῦν, ἄξιόν σε ὑμνέειν.

Πρώτη καὶ δεκάτη ἐν τῷ ῎Αδειν Γαβριὴλ ξένως ὤφθη.

᾿Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **(Δίς).**

Πανεξαίρετον, τιμὴν προσαπενείμαντο, πατέρες ἅπαντες, οἱ πρὶν καθὰ καὶ οἱ νῦν, εἰκόνι τῇ θείᾳ σου, ταύτῃ Πανάμωμε, δικαιότατα τιμῆς καὶ γὰρ ἠξίωται, ὅτι πλείστης παραδόξως.

Πλείστης χάριτος, ἠξίωται ἡ θεία σου, εἰκὼν Πανάμωμε· καὶ γὰρ σαφῶς πρὸς αὐτήν, σοῦ ὕμνου προοίμια, πρῶτον ἐλέλεκτο, τῇ προνοίᾳ σου. Διόπερ κατὰ χρέος νῦν, ταύτην πόθῳ προσκυνοῦμεν.

Οὐ λατρεύομεν, εἰκόνι σου Πανάχραντε, ὡς διαβάλλουσιν, ἡμᾶς ἀλλὰ σχετικῶς, τιμῶμεν Πανύμνητε, καὶ ταύτην χαίροντες, ἀσπαζόμεθα, τιμητικῶς οἱ δοῦλοί σου, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν σοὶ Πάναγνε, οὐ λείπομεν γεραίροντες, καὶ τὸν λαμπρὸν Γαβριήλ, ἡμᾶς ἐκδιδάξαντα, ἤδη τοὺς ὕμνους σου, ὃς καὶ πρότερον, σοὶ προσφωνῶν ἐκραύγαζε, Χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

᾿Ωδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,

τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυινοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **(Δίς).**

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῷ σεπτῷ σου, Ναῷ τῷδε Θεοτόκε ἐκμιμούμενοι, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου, οἷς τελεῖ ὁ Κύριος, εἰς δόξαν σου Πανάμωμε, ᾄδοντες ψάλλομεν Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυινοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄντως εὐκλεὴς ὃς ἠξιώθη, τῶν θείων ἀκηκοέναι ἐγκωμίων σου, δι' ᾿Αγγέλου Πάναγνε, Κόρη Παναμώμητε, ὡς σὸς Υἱὸς ηὐδόκησε, δι' οὗ τοὺς ἅπαντας, ἐδίδαξεν ὑμνεῖν σε ἀξίως, καὶ ὑπερυψοῦν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄδειν κατ' ἀξίαν ἐκληρώθη, ὁ τόπος οὗτος καλεῖσθαι ἐφ ὃν γέγονε, τοῦτο τὸ θαυμάσιον, ὃ καὶ ἐπεκράτησε, μέχρις ἡμῶν ἀίδιον, εἰς μνήμην ῎Αχραντε, τοῦ θαύματος ὡς ἄν σε ὑμνῶμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄξιόν ἐστιν ἄχρι τῆς δεῦρο, καλεῖται τρανῶς καὶ τοῦτο τὸ Μονύδριον, καὶ Εἰκὼν ἡ θεία σου, οἷσπερ πρῶτον ἔψαλτο, σοῦ ὕμνου τὰ προοίμια, Παρθένε ῎Αχραντε, ὡς ἅπαντας ὑμνεῖν σε ἀξίως, καὶ ὑπερυινοῦν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

᾿Ωδὴ θ'. ῾Ο Εἱρμός,

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων

φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε. **(Δίς).**

Ἄπαντες οἱ σοί, ἱκέται συντρέχομεν, Ναῷ τῷ θείῳ σου, καὶ πανηγυρίζομεν, λαμπρὰν τελοῦντες ἤδη πανήγυριν, τῇ ἐτησίῳ σήμερον, μνήμῃ τοῦ θαύματος, τοῦ σοῦ ὕμνου, τῆς ἀναπληρώσεως, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἄξιόν ἐστιν, οὐ παύομεν λέγοντες, τὸ μακαρίζειν σε, τὴν ἀειμακάριστον, ὡς ἀληθῶς τε καὶ παναμώμητον, καὶ τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ἡμῶν γηθόμενοι, ὑπ' Ἀγγέλου, ταῦτα μυηθέντες νῦν, Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἅμα τὸν λαμπρόν, καὶ θεῖον Ἀρχάγγελον, Γαβριὴλ σήμερον, χαίροντες δοξάζομεν, χαριστηρίους ᾠδὰς προσφέροντες, δι' ἐξαισίου θαύματος, πάντας διδάξαντα, θεῖον ὕμνον, ἁγνῆς Θεομήτορος, χαίροις μύστα ἀρρήτων κραυγάζοντες.

Χαῖρε ὦ Ναέ, Πρωτάτου πανένδοξε, ἐναβρυνόμενος, τῷ πλουτεῖν τὴν πάντιμον, Εἰκόνα θείαν καὶ χαριτόβρυτον, τῆς μόνης Θεομήτορος, καὶ τῆς προστάτιδος, χώρου τοῦδε, Ὄρος γὰρ ἀπόλεκτον, τοῦτο κλῆρος αὐτῇ προσκεκλήρωται.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθροίσθητε, σκιρτήσατε, φαιδρῶς πανηγυρίσατε· ὁ Γαβριὴλ γὰρ ὁ θεῖος, Μονάζοντι νῦν ἐπέστη, μοναδικῷ

ἐν σχήματι, ὕμνους τῆς Θεομήτορος, πρῶτος αὐτὸς φθεγξάμενος, ἐν Ὄρει τούτῳ λαχόντι, αὐτὴν προστάτιν ἐξόχως. **(Δίς).**

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ οὐρανὸς ἀγάλλου, μετὰ τῶν ἄνω Λειτουργῶν, καὶ σὺ τὸ Ὄρος τοῦ Ἄθω, μετὰ τῶν σῶν οἰκητόρων· ἰδοὺ γὰρ ἡ Θεοτόκος, ἐνθέως νῦν ἀνυμνεῖται.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἱστῶμεν στίχους δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἁινίδων, ὁ Γαβριὴλ κατελθών, ξένῃ μορφῇ ὡράθη, Μοναχῷ ὑπηκόῳ σοὺς ὕμνους ὢ Παρθένε, ἀήθεις αὐτῷ ᾄδων νῦν ὁ Ἀρχάγγελος, προοιμιάζων τὸν ὕμνον ὅνπερ ποτέ, ὁ Κοσμᾶς σοὶ ἐμελῴδησε,

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ πρὶν εὐαγγέλια, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, νῦν δὲ τοὺς ξένους ὕμνους, αὐτῆς θαυμαστῶς, Ὄρει τῷδε ἐδίδαξε· τὸ μακαρίζειν προσᾴδων ὡς ἀληθῶς, ἔστιν ἄξιον τὴν Πάναγνον.

Πόθῳ τὴν θείαν εἰκόνα, σοῦ προσκυνοῦμεν Ἁγνή, ἐφ ἧς ἐψάλθη πρῶτον, τὰ προοίμια ὕμνου, τοῦ σοῦ ὑπὸ Ἀγγέλου· ὅθεν πιστῶς, ταύτην νῦν ἀσπαζόμεθα, καὶ Γαβριὴλ δὲ τὸν θεῖον ἅμα φαιδρῶς, μακαρίζομεν ὡς πρόξενον.

Ὁ Γαβριὴλ ἐπεφάνη, ἐν ξένῳ σχήματι, τῷ Μοναστῇ Παρθένε, καὶ τοῦ θείου σου ὕμνου, ᾖσε τὰ προοίμια

θαυμαστῶς, ἐκβοῶν Παναμώμητε· Ἄξιον ὄντως ὑπάρχειν τοῦ ἀνυμνεῖν, τοῦ Θεοῦ σε τὴν γεννήτριαν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. δ'.**

Τίς λαλήσει, τὰς δυναστείας σου Ἁγνή; ἢ τίς ἐξαριθμήσει, τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη; Πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐνεργεῖς τὰ σὰ τεράστια. Βαβαὶ τῶν μεγαλείων, ὧν καὶ ἤδη ἐξειργάσω! Σοῦ ὕμνου γὰρ προοίμια, δι᾽ Ἀγγέλου Πάναγνε, ἡμῖν παρέδωκας Παρθένε, καὶ ξένως ἐπὶ πλακός, ταῦτα γραφῆναι, ηὐδόκησας προνοίᾳ σου, ἐν ὕμνοις γεραίρειν σε, τὴν Παναμώμητον.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά. Εἰς δὲ τοὺς Μακαρισμοὺς; ἱστῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν ἐκ τῶν Κανόνων τὴν γ' καὶ στ' ᾿Ωδήν.

᾿Ωδὴ γ'. Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους,

᾿Επέστη καιρὸς τοῦ ἀθροισθῆναι, Πατέρας τοὺς ἅπαντας Ναῷ, τῷ τοῦ Πρωτάτου πάννυχον, ἐπιτελέσαι αἴνεσιν, τότε τοὺς θείους ὕμνους σου, ᾄδει Ἁγνὴ ὁ ᾿Αρχάγγελος.

Συνῆλθε τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ Γέρων, τινὸς ὑπηκόου Μοναχοῦ, καὶ τούτῳ μόνῳ μείναντι, ὁ Γαβριὴλ ᾿Αρχάγγελος, ὤφθη ὁμοίῳ σχήματι, προοιμιάζων τὸν ὕμνον σου.

Προσθήκην ἐποίει σου τῷ ὕμνῳ, καὶ οἷον προοίμιον Ἁγνή, τοῦ οὗπερ προεξύμνησε, Κοσμᾶς ὁ θεῖος μύστης σου, λέγων ὡς οὕτως εἴθισται, αὐτοῖς προλέγειν τοῦ ὕμνου σου.

Ὢ τῶν θαυμασίων σου τῶν ξένων! Ἀρχάγγελε θεῖε Γαβριήλ, πῶς Μοναχοῦ ἐν σχήματι, τοὺς ὕμνους ἐμελῴδησας, τῆς Θεοτόκου σήμερον, καὶ ὡς ἐχρῆν ἐμεγάλυνας.

ᾨδὴ στ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξ ὕψους ὁ Γαβριήλ, ὡς Μοναστὴς παραγέγονε, τῷ Μονυδρίῳ τῷ σῷ, Παρθένε καὶ ἤγγειλε, τὴν θείαν σου αἴνεσιν, τῷ ὑποταγέντι, τοῦ Υἱοῦ σου τοῖς προστάγμασι.

Θάμβους ἐπλήσθη εὐθύς, ὁ Μοναστὴς ὡς ἑώρακε, τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς, οἷα συμμονάζοντα, τῇ πλακὶ χαράξαντα, Γαβριὴλ τὸν θεῖον, καὶ τὴν δόξαν σου ἀνύμνησε.

Ἐξέστησαν εὐπρεπῶς, οἱ Μονασταὶ θεασάμενοι, τὴν σὴν ἁγίαν μολπήν, γεγραμμένην Ἄχραντε, ὑπ' Ἀγγέλου Δέσποινα, τῇ πλακὶ καὶ πάντες, ὕμνους θείους σοι ἀνέμελψαν.

Ὁλόφωτε τοῦ Θεοῦ, νεφέλη καὶ πορφυρόμορφε, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, τῇ αἴγλῃ τῆς δόξης σου, σκέπασον τὸν κλῆρόν σου, τῆς τῶν ἐναντίων, ἐπιβούλου διαθέσεως.

Εἴσοδος. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...

Καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἀθροίσθητε, πᾶσα τοῦ Ἄθω πληθύς, πιστῶς ἑορτάζοντες, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, νῦν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου, παραδόξως ὑμνεῖται· διὸ ὡς Θεοτόκον ἀεί, ταύτην δοξάζομεν.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καταπτὰς οὐρανόθεν ἐν ξένῳ σχήματι, Γαβριὴλ Θεοτόκε ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἐμελῴδησεν ἡμῖν τὸν θεῖον ὕμνον σου, Ἄξιον λέγων σοι ἐστίν, μακαρίζειν σε ἀεί, τὴν μόνην Θεὸν τεκοῦσαν· οὗ ταῖς πρεσβείαις Παρθένε, τόνδε τὸν κλῆρόν σου διάσωζε.

Ἄλλο. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῇ σεπτῇ σου Εἰκόνι Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, καταπτὰς ἐν σχήματι ξένῳ, τὴν ᾠδήν σοι ἀνέμελινεν· Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν μόνην μακαρίζειν σε Ἁγνήν, ὡς Μητέρα τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, καὶ σώζουσαν τοὺς κράζοντας· Δόξα τοῖς θαυμασίοις σου Ἁγνή, δόξα τοῖς μεγαλείοις σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προνοίᾳ Ἄχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἅπας ὁ Ἄθως, ὅτι ὕμνους
δέδεκται, ὑπὸ Ἀγγέλου θαυμαστῶς, σοῦ τῆς ἁγνῆς
Θεομήτορος, ἣν πᾶσα κτίσις γεραίρει δοξάζουσα.

Καὶ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἕτερον. Ἦχος πλ. δ'.
Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἐπιστὰς ἐξ οὐρανοῦ ἐν ξένῳ σχήματι
Ὁ Γαβριὴλ τὸν Μοναστὴν ἐμυσταγώγησε
Μακαρίζειν καὶ ὑμνεῖν σε ἀξίως Κόρη.
Ἀλλ' ἡμεῖς τούτου τὴν μνείαν ἑορτάζοντες
Τὴν πολλήν σου πρὸς ἡμᾶς ὑμνοῦμεν πρόνοιαν
Καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἄθω ἡ ἔφορος.

Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, λέγομεν ἐκ τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλυνάρια.

Πάλαι μὲν τὸν ὕμνον ὁ Γαβριήλ, ᾖσεν ὡς Μονάζων, τῇ Εἰκόνι σου τῇ σεπτῇ, ἡμεῖς δὲ ἀπαύστως, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, σωζόμενοι Παρθένε τῇ προστασίᾳ σου.

Χαίροις ἡ προστάτις ἡμῶν Ἁγνή, καὶ τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ ἐνοικούντων ἡ βοηθός, ἡ ὑπὸ Ἀγγέλου τὸν ὕμνον δεξαμένη, ὡς ὄντως ἐστὶν ἄξιον μακαρίζειν σε.